

תפ"ח 4412/05/14 - מדינת ישראל נגד א ש

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

תפ"ח 4412-05-14

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
ע"י עוה"ד ע' גרינבוים וי' קדר
א ש
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

המאשימה

נגד

הנאשם

גזר דין

ניתן צו איסור פרסום שמן של המתלוננות על כל פרט העלול להוביל לזיהוין.

1. הנאשם הורשע בשורה של עבירות מין שבוצעו בשבע מתלוננות שהיו קטינות בעת ביצוע המעשים, זאת במסגרת שבעה אישומים נפרדים. שש מתוך המתלוננות הן בנות משפחה. מתלוננת נוספת הנה חברתה של בתו של הנאשם. בנות המשפחה הן אחייניות של הנאשם: שתיים מתוכן הן אחיות ובנותיה של אחות אחת של הנאשם, שלוש מתלוננות אחרות גם הן אחיות, בנותיו של אח של הנאשם. מתלוננת נוספת הנה בתו של אחיינו של הנאשם, הוא בנו של האח שבשלוש בנותיו בוצעו המעשים. מעשיו של הנאשם השתרעו על פני כ- 20 שנים, בין השנים 1988 ועד שנת 2009. המעשים בבנות המשפחה בוצעו עד לשנת 2006, והמעשים בחברתה של בתו של הנאשם בוצעו בשנים 2007 - 2009. כל המעשים בוצעו שעה שהמתלוננות היו נערות צעירות, ילדות למעשה.

2. בקשר לאישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירת אינוס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (עשרות עבירות), עבירה של מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים (שתי עבירות), ועשרות עבירות של מעשים מגונים. המתלוננת מאישום זה הנה ד', ילידת 1976, בת אחיו של הנאשם. המעשים שבוצעו בה היו שעה שד' הייתה כבת 12. פירוט המעשים מצוי בהכרעת הדין. בקצרה יצוין כי בהזדמנויות שונות, הנאשם נגע בחזה ובאיבר מינה של המתלוננת מעל בגדיה, או הוציא איבר מינו והניח את ידה על איבר מינו, ובאירועים אחרים החדיר איבר מינו לאיבר מינה בכוח, תוך שהוא גורם לה לכאב, עד אשר הגיע לסיפוקו, זאת פעמים רבות. מעשיו כללו גם החדרת איבר מין לפי הטבעת של ד' ולפיה, לרבות שפשוף איבר מינו בחלקים שונים בגופה.

3. באישום השני הורשע הנאשם בעבירת מעשים מגונים בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (עשרות עבירות). בגדר אישום זה נעשו ב - ה', ילידת 1981, מעשים בין השנים 1991 - 1995, בעשרות הזדמנויות. הנאשם היה נוהג להושיבה על ברכיו כשגבה מופנה אליו, הצמיד אליה איבר מינו והתחכך בגופה עד שהגיע לסיפוקו, הכניס את ידה למכנסיו והניחה על איבר מינו והורה לה לשפשף את איבר מינו עד הגיעו לסיפוק, ליטף חלקים אינטימיים בגופה מעל ומתחת לבגדיה.

4. בגדר האישום השלישי, הורשע הנאשם בעבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה, שטרם מלאו לה 14 (עבירות רבות). המעשים בגדר אישום זה, בוצעו בבת אחיו של הנאשם מ', ילידת 1987, מעשים שבוצעו החל מהיותה כבת 9 - 10 שנים על פני תקופה של שנה. הנאשם היה מושיבה על ברכיו, מצמיד ישבנה אל איבר מינו, מתחכך בה, זאת במקומות שונים ובהזדמנויות שונות.

5. בגדר האישום הרביעי, העוסק ב - ד' א', ילידת 1993, בת אחותו של הנאשם, המעשים בוצעו בין השנים 2004 - 2006. באישום זה הורשע הנאשם בעבירות מעשים מגונים בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים שלא בהסכמתה (מספר עבירות). המעשים כללו חיכוך איבר מינו של הנאשם באיבר מינה ובגופה של המתלוננת, הוא נישק את חזה ומצץ את פטמותיה, נגע בחלקים אינטימיים בגופה בהזדמנויות שונות, לרבות הפשלת מכנסיו ותחתוניו והנחת ידה על איבר מינו והנעתה על איבר מינו בתנועות אוננות.

6. האישום החמישי עוסק ב - נ', שהנה בת אחיו של הנאשם, ילידת 1993. בגדר אישום זה הורשע הנאשם בעבירת אינוס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים שלא בהסכמתה החופשית (שלוש עבירות), ניסיון מעשה סדום בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית, ומעשים מגונים בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית (עבירות רבות). הנאשם החל בביצוע מעשיו במתלוננת זו מאז הייתה כבת 10. הנאשם נגע בה במקומות שונים בגופה שכללו התחככות בגופה, התחככות בגופה כשהוא שוכב עליה, הנחת ידה על איבר מינו והנעת ידה, נגיעות באיבר מינה וליטוף גופה, אירועים שחזרו על עצמם פעמים רבות. באחת הפעמים, כשהייתה נ' כבת 11, הנאשם הוריד את מכנסיה ותחתוניה וניסה להחדיר איבר מינו לאיבר מינה. לאחר ש- נ' ניסתה למנוע ממנו מעשה זה, הנאשם סובב אותה וניסה להחדיר איבר מינו לפי טבעתה, ובהמשך, באותו אירוע, החדיר איבר מינו לאיבר מינה, מעשה שחזר על עצמו שלוש פעמים בתקופת החודשים שלאחר מכן.

7. האישום השישי מתייחס ל - א', ילידת 1998, שהנה חברתה של בתו של הנאשם. המעשים בוצעו בין השנים 2008 - 2009. הנאשם הורשע במסגרת אישום זה בעבירת מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית (עשרות עבירות). הנאשם היה מבצע את המעשים שעה ש - א' הגיעה לביתו על מנת לבקר את בתו. היה מושיבה על ברכיו, כשגבה אליו, מניע את גופה קדימה ואחורה על מנת לחכך איבר מינה בישבנו. מעשים דומים נעשו גם במכוניתו, שעה שהסיע אותה.

8. האישום האחרון, האישום השביעי, נוגע ב - ר', בת אחיו של הנאשם, ילידת 1980. המעשים נעשו בסמוך להיותה כבת 12, הנאשם הורשע בגין מעשיו אלה בעבירה של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 (עשרות עבירות). הנאשם היה נוהג לגעת בישבנה ובאיבר מינה של ר' מתחת לבגדיה, היה מחכך איבר מינו בגופה

כשהם לבושים, עד הגיעו לפורקן.

9. הנאשם הנו כבן 50, ללא הרשעות קודמות.

10. במסגרת הטיעונים לעונש הונחו לפנינו תסקירים של נפגעות עבירה. בתסקיר המתייחס ל - ד' א' (מתלוננת מאישום 4), באה התייחסות, כפי שפורט גם בהכרעת הדין, לקשר המתעתע שבין הנאשם לבין המתלוננת ד' א', כמו המתלוננות האחרות: מצד אחד יחס אדיב ועדין, ומצד אחר מעשים כפי שתוארו לעיל ובהרחבה בהכרעת הדין. מתואר הקושי בחשיפת האירועים וההשפעה של מעשים כאלה ושבאו מצד אדם קרוב, על המתלוננת, מאז ועד היום. התסקיר מפרט את הפגיעות והנזקים שנגרמו גם בנפשה של המתלוננת. תסקיר נפגעת עבירה הוגש גם בנוגע עם א' (המתלוננת מהאישום השישי). גם תסקיר זה מפרט את הפגיעה הקשה והחוויה הנוראה אותה חוותה המתלוננת בגין מעשים שנעשו בגופה על ידי אדם קרוב יחסית בגיל כה צעיר, את חוסר האונים אותו חוותה ובאה התייחסות בדבר המשמעות של פגיעה מסוג זה. כן הוגש תסקיר נפגעת עבירה הנוגע ב - ד', היא המתלוננת מהאישום הראשון. יצוין כי ד' נמצאת היום בשנתה ה - 40, אמא לילדים, ועל אף חלוף הזמן, הפגיעה שנגרמה ממעשיו של הנאשם הנה קשה וכבדה וגרמה לה לנזקים הן בהיותה נערה והן בהמשך חייה, וזאת כמפורט בתסקיר. כן הוגשה הצהרת נפגעת עבירה מטעם נ', המתלוננת מהאישום החמישי, המתארת את השברים שנוצרו בנפשה ובגופה והקושי בשיקום חייה לאחר אותם מעשים.

11. **ב"כ המאשימה**, במסגרת הטיעונים לעונש, הפנה, בין היתר, לכך שהנאשם הורשע בעבירות מין רבות מאוד שבוצעו בשש בנות משפחה, אחייניות (אחת, בתו של אחיין), ובחברה אחת של בתו, שעה שכולן היו ילדות קטנות, עבירות שהשתרעו על פני 20 שנה. נטען כי כל פגיעה, בכל אחת מהמתלוננות, מהווה אירוע נפרד, ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לגבי כל אישום. נטען לחומרת המעשים ולפגיעה הקשה במתלוננות. עוד נטען לעונש המחמיר שנקבע לגבי עבירות מין במשפחה, כמו גם עונש המינימום שהוא רבע מעונש המקסימום בעבירות מין, כאשר הנאשם ביצע עבירות רבות. נטען לפגיעה בגופן, נפשו, כבודו, תמימותו ופרטיותו של המתלוננת ולצורך לתת הגנה מיוחדת לקטינים, והגנה יתרה בתוך המשפחה. הוגשה פסיקה בעניין מדיניות הענישה הנוגעת לעבירות של מעשים מיניים במשפחה ולעבירות אינוס במשפחה, כאשר בתיק זה מדובר על אירועים שהשתרעו על פני כ - 20 שנה. מדובר בשבע מתלוננות, דהיינו מדובר במקרה חריג ביותר, במעשים שתוכננו, זאת נוכח כמות המעשים, מספר הנפגעות, הנסיבות וההסלמה במעשים. באה הפנייה לנזק שנגרם למתלוננות, כפי שעולה בין היתר מתסקירי הנפגעות. צוין כי חלקן של המתלוננות לא היו מוכנות למסור הצהרות נפגעת או תסקירים, שכן לא היו מסוגלות לעשות כן. נטען כי לחלוף הזמן אין משקל במקרה זה, כי מדובר באירועים שהיה קשה לחשוף, מעשים שנעשו בילדות רכות, וחשיפת המעשים על ידן יכול שתבוא לאחר שנים רבות.

12. באשר **לאישום הראשון**, עתרה המדינה למתחם שבין 15 - 23 שנות מאסר. באשר **לאישום השני**, נטען למתחם שבין 8 - 15 שנות מאסר. באשר **לאישום השלישי**, נטען למתחם שבין 6 - 10 שנות מאסר, באשר **לאישום הרביעי**, נטען למתחם שבין 8 - 15 שנות מאסר. באשר **לאישום החמישי**, נטען למתחם שבין 15 - 23 שנות מאסר. באשר **לאישום השישי**, נטען למתחם שבין 4 - 8 שנות מאסר. באשר **לאישום השביעי**, נטען למתחם שבין 6 - 10 שנות מאסר.

13. לסיכום, טענה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש של 40 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננות.

14. מטעם **הנאשם** הוגשו מסמכים כלהלן: מכתב מטל פרץ, אחיינית של אשת הנאשם, המפרטת את העזרה הגדולה שהיה הנאשם נכון להושיט לזולת ולה ואופיו הלבבי. מכתב מקרן פרץ, אחיינית של אשת הנאשם המפרטת גם היא את סגולותיו כאדם חם, טוב לב, בעל נתינה מוגזמת, נוח, נדיב אבא שדואג למשפחה, והעזרה שהושיט כאשר התבקש. הוגש מכתבה של נועה אליהו, חברה קרובה של בתו של הנאשם, המפרטת כי הייתה בת בית אצל הנאשם, הנאשם היה כמו אבא שני עבורה, היה בן אדם אהוב, מגונן, שומר על משפחתו. בתו של הנאשם, שני, תיארה במכתבה את הנאשם כבעל לב טוב, אדם חברותי, המסייע לזולת, נהג להתנדב. מבחינתה היה אב למופת. כן הוגשו מכתבים מחבריו לעבודה של הנאשם (מאיר פרץ, מאיר דוד, צדוק עמר ואשר יששכר), המתארים את אופיו הטוב ועבודתו המסורה. בנוסף, נחקרה, במסגרת הטענות לעונש, המתלוננת נ', אשר המציאה תצהיר נפגעת עבירה. ב"כ הנאשם, במסגרת טיעונו לעונש, הסביר בהגינות ובמקצועיות (כדרכו), את העמדה הקשה בה מצוי הנאשם במסגרת הטענות לעונש, לאחר שהורשע בשורה של עבירות כה חמורות, באירועים כה רבים, כאשר הנאשם עדיין עומד על חפותו. הסנגור הפנה לכך כי הנאשם כבר בגדר "מת" מאז תחילת ההליכים, לאחר שנשפט בתקשורת וברחוב, ולאחר, כך נטען, שהמתלוננות ובני משפחתו, עשו הכל כדי לפגוע בו מחוץ לכותלי בית המשפט, ומדובר למעשה ב"גווייה מהלכת". נטען כי בני משפחתו, אשתו ושני ילדיו נפגעו באורח קשה מאוד, הם הושפלו ונעשים ניסיונות לפגוע ברכושם באמצעות הליכים משפטיים. נטען כי העונש שיוטל על הנאשם, עונש מאסר ארוך ככל שיהיה, הנו חסר משמעות, לאור מצבו של הנאשם כיום. הנאשם היה בתפקיד בכיר, בעל סיווג בטחוני, מילא את תפקידו בצורה מדהימה, זכה לכבוד רב מתושבי המושב שם התגורר, התנדב במסגרות רבות כמפורט במכתבים שהוגשו, ומיד לאחר שהונחו האזיקים על ידיו, חיו הסתיימו. הובהר גם המובן מאליו שאין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול התיק. הודגש כי הנאשם לא יזכה לראות את ילדיו גדלים בשנים הקרובות, הוא תלוי בחסדי הסובבים אותו גם משפחתו, ועל אף כל מה שנפסק בנוגע אליו, מדובר באדם שגם עשה טוב בחייו, שירת את המדינה. הסנגור טען כי הדרישה העונשית של המדינה הנה מופרזת ומוגזמת. הוגשה פסיקה לגביה הובהר כי אינה דומה למקרה שלנו, אך נטען כי יש בה להוביל לענישה קלה יותר מזו שעתרה לה המדינה וכי המדינה, למעשה, דורשת עונש "למען יראו וייראו". הסנגור ביקש כי יוטל על הנאשם עונש סביב 10 שנות מאסר בפועל, שכן יש להביא בחשבון את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, העדר תסקירי נפגע בכל האישומים, ויש ליתן לנאשם תקווה לראות אור יום.

הנאשם ביקש להסתפק בדברי סנגורו.

דין

15. גזירת העונש נקבעת על פי עקרון ההלימה והמדדים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין. התיקון קבע את עקרון ההלימה שמשמעו אימוץ עקרון הגמול כעקרון מנחה. יש לבדוק העבירה וכל העולה ממנה ולאחר מכן הנסיבות האישיות. בחינת העבירה ונסיבותיה מביאה לקביעת מתחם ענישה ולאחר מכן יש לבחון הנסיבות האישיות. דהיינו, העבירה מכתובה את המתחם ושילוב הנסיבות האישיות במתחם מכתבים את גזר הדין.

התיקון לחוק יצר מנגנון תלת שלבי לגזירת העונש. **בשלב הראשון**, יש לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, והאם אלו מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. **בשלב השני**, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי

כעולה מסעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין. ביצירת המתחם מספר שיקולים: האחד, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. השני, מדיניות הענישה הנוהגת. השלישי, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט' והם: תכנון, חלקו של הנאשם, הנזק הצפוי וזה שנגרם, הסיבות לביצוע העבירה, הבנת הנאשם ויכולת להימנע מעבירה, מצוקתו הנפשית, קרבה לסייג אחריות פלילית, מידת האכזריות כלפי נפגע העבירה, ניצול כוח ומעמד. **בשלב השלישי**, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם ולהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות שיקולי גיל; פגיעה במשפחתו; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה וההרשעה; מידת האחריות של הנאשם למעשיו; שיקומו או ניסיונות שיקום; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ופיצוי על הנזק שנגרם בעטייה; שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק; התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות של הנאשם; התנהגות רשויות אכיפת החוק; חלוף הזמן מביצוע העבירה; עברו הפלילי של הנאשם או העדר עבר.

ניתן לסטות מהמתחם כאשר מתקיים אחד משני חריגים: האחד לקולה אם הנאשם משתקם או קיים סיכוי של ממש שישתקם (סעיף 40ד'); והשני לחומרה, אם יש חשש ממשי שהנאשם ישוב ויבצע עבירות וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות להגן על שלום הציבור (סעיף 40ה').

16. בענייננו, יש לסווג כל אישום וכל מתלוננת כאירוע נפרד, ועל כן לקבוע מתחם נפרד לגבי כל אישום ואישום. עמדה זו מתבקשת לאור כך שכל מתלוננת. היא עולם בפני עצמו. המעשים שנעשו באחת מופרדים מיתר המתלוננות. הנאשם סיים לפגוע במתלוננת אחת ופנה לפגוע בבאה בתור. הערך החברתי המוגן בו פגע הנאשם הנו גופן, נפשן ותום ליבן של המתלוננות. שש מהמתלוננות הנן בנות משפחה קרובות, הנאשם היה דוד נערץ עליהן ועל הוריהן וזכה לכבוד רב ולהערכה. בהיות הילדות צעירות בימים שהתקשו להבין המעשים, בין היתר, בשל מעמדו, חששו הילדות מלדווח על מעשיו, ככל שיכלו להבין אותם מעשים. רק בחלוף שנים עלה בידן לעשות כן. א', שהייתה חברה קרובה של בת הנאשם וראתה בו דמות משמעותית ולא ידעה כיצד להגיב על מעשיו. הנאשם פגע בשלומן ובנפשן של הקטינות, בנות המשפחה ובחברה של בתו. מדובר באחת הפגיעות הקשות: פגיעה בילדה קטנה ותמה חברה של הבת או בת משפחה, הנושאת עיניים מעריצות אל מי שפוגע בה. המעשים שנעשו על ידי הנאשם הם תולדה של שליטתו במעשיו וברצונו, תוך תכנון מוקדם, מעשים שהשתרעו על פני פרק זמן של כ- 20 שנים, מעשים שבוצעו בשטח המוגן של המתלוננות, לרבות בית הנאשם, מכוניתו ומקומות דומים. הנאשם גילה חוסר אמפטיה מוחלט לקטינות. בכיין וצערן לא גרם לו לשקול בשנית את מעשיו, הוא היה מרוכז אך בעצמו ולאחר שסיים פגיעה ארוכה ורבה באחת, עבר לעשות כן באחרת תוך שלא נרתע לעשות שימוש בכוח. מדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע לפגיעה בקטינים בכלל, ולפגיעה מינית בהם בפרט, הנה מדיניות מחמירה, בלתי מתפשרת המגיבה בעוצמה ומפניה נסוגים השיקולים האישיים של מבצע העבירה. הנאשם תכנן את מעשיו, טווח רשת שלכדה את הילדות: הן בנסיעות לבית הפנקייק (כמפורט בהכרעת הדין), הן "בלימוד נהיגה", הן בבואן אל ביתו וביתר הנסיבות לאורך השנים. חלקו של הנאשם יחיד ועיקרי. הנאשם גרם לקטינות נזק גופני ונפשי בשעת ביצוע המעשים אשר הותירו את רישמם לאורך השנים, והוא ידע, ובכל מקרה היה עליו לדעת, כי הוא גורם לנזק כזה. הנאשם ניצל כוחו ומעמדו כלפי הקטינות. כאמור, בכל הנוגע לפגיעה מינית בקטינים נסוגים השיקולים האישיים הקשורים בנאשם. בענייננו, הנאשם אף לא קיבל אחריות על מעשיו ולא באו נסיבות אשר יש בכוחן להביא להקלה בעונשו.

17. **מתחמי ענישה: לעניין האישום הראשון** המתחם הראוי הנו 13 עד 22 שנות מאסר. לעניין **האישום השני**

המתחם הראוי הנו 6 עד 13 שנות מאסר. לעניין **האישום השלישי** המתחם הראוי הנו 4 עד 8 שנות מאסר. לעניין **האישום הרביעי** המתחם הראוי הנו 5 עד 12 שנות מאסר. לעניין **האישום החמישי** המתחם הראוי הנו 6 עד 14 שנות מאסר. לעניין **האישום השישי** המתחם הראוי הנו 3 עד 8 שנות מאסר. לעניין **האישום השביעי** המתחם הראוי הנו 4 עד 9 שנות מאסר.

18. על אף שמדובר באירועים נפרדים ונקבעו מתחמים שונים, ניתן להטיל על הנאשם עונש כולל אחד. לכך זכות יש לומר כי משפחתו התפרקה, אין לו הרשעות קודמות, הוא עבד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו באופן סדיר ולשביעות רצון רבה של הממונים עליו. אולם, תמונת המעשים כפי שתוארה לעיל, מטה את עיקר המאזן לכף חובה. הנאשם ביצע מעשים מיניים קשים ובוטים, פגע במתלוננות, ילדות, נפשית ופיזית, פגיעות ארוכות טווח שיותירו צלקות בנפשו. המעשים הכלולים בעבירות המעשים המגונים בהן הורשע, בכלל האישומים, הנם על הרף הגבוה של מעשים ממין אלה. בנוסף ביצע עבירות אינוס בשתי מתלוננות, וכן, באחת מהן גם מעשי סדום ובשנייה ניסיון לעשות כן. יושם אל לב כי הנאשם לא חדל ממעשיו וביצע המעשים ברצף כלהלן: הנאשם החל לבצע המעשים במתלוננת מהאישום הראשון בשנת 1988, לאחר מכן המשיך בביצוע המעשים במתלוננות מאישומים 2 ו- 7 בשנים 1991 ועד לערך 1995 (המעשים במתלוננת מאישום 7 בוצעו על פני תקופה קצרה יחסית), בהמשך, בוצעו מעשים בשנים 1996-7 במתלוננת מאישום 3, בשנים 2004-6 במתלוננת מאישום 4, בשנים 2008-9 במתלוננת מאישום 6.

לאחר שקלול הנתונים, אנו גוזרים על הנאשם כלהלן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של עשרים ושבע (27) שנים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.
- ב. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. פיצוי למתלוננת מהאישום הראשון בסך 250,000 ש"ח.
פיצוי למתלוננת מהאישום השני בסך 100,000 ש"ח.
פיצוי למתלוננת מהאישום השלישי בסך 100,000 ש"ח.
פיצוי למתלוננת מהאישום הרביעי בסך 100,000 ש"ח.
פיצוי למתלוננת מהאישום החמישי בסך 200,000 ש"ח.
פיצוי למתלוננת מהאישום השישי בסך 90,000 ש"ח.
פיצוי למתלוננת מהאישום השביעי בסך 100,000 ש"ח.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ז, 15 בינואר, 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**